

**INSTITUTE OF INTERNATIONAL
LAW**

Santiago de Compostela Session
(1989)

13 September 1989

18th COMMISSION

**Arbitration between States, State
Enterprises, or State Entities, and
Foreign Enterprises**

(Rapporteur: Mr. von MEHREN)
(Co-Rapporteur: Mr JIMENEZ DE
ARECHAGA)

**FINAL TEXT OF THE
RESOLUTION**

The Institute of International Law,

Whereas the Institute, at its Amsterdam Session in 1957, adopted a Resolution on Arbitration in Private International Law and, at its Athens Session in 1979, adopted a Resolution on The Proper Law of the Contract in Agreements between a State and a Foreign Private Person;

Whereas these Resolutions have implications for — but do not systematically treat — a subject of great practical as well as theoretical importance, namely, arbitrations

**INSTITUT ZA MEĐUNARODNO
PRAVO**

Zasjedanje u Santiago de
Compostela
(1989)

13. rujna 1989.

18 Komisija

**Arbitraža između država, državnih
poduzeća ili državnih tijela i stranih
poduzeća**

(Izvjestitelj: Mr. von MEHREN)
(Su-izvjestitelj: Mr. JIMENEZ DE
ARECHAGA)

REZOLUCIJA

Institut za međunarodno pravo,

Budući da je Institut, na svom zasjedanju 1957. u Amsterdamu, usvojio Rezoluciju o Arbitraži međunarodnog privatnog prava, a na svom zasjedanju 1979. u Ateni usvojio Rezoluciju o mjerodavnom pravu u sporazumima između država i stranih privatnih osoba;

Budući da ove Rezolucije utječu — ali ne obrađuju sustavno — područje izuzetnog praktičnog kao i teoretskog značaja, naime, arbitraža između država, državnih poduze-

between States, state enterprises, or state entities, on the one hand, and foreign enterprises, on the other;

Whereas statement of a coherent body of principle regarding the arbitrator's role and obligations in such arbitrations will clarify certain fundamental questions and contribute to legal security;

Whereas, while there are many principles that apply to international arbitrations in general, this Resolution also draws attention to other principles which are of special importance to arbitrations between States, state enterprises, or state entities, on the one hand, and foreign enterprises, on the other;

Whereas an arbitral tribunal's duty to act pursuant to the agreement from which its authority derives sets the limits within which concern for the award's enforceability in a given jurisdiction can appropriately influence the result to be reached; and

Noting that this Resolution is without prejudice to the applicable provisions of international treaties; and

Noting further that this Resolution has in view only the authority and duties of arbitrators in arbitrations between States, state enterprises, or state entities, on the one hand, and foreign enterprises, on the other,

Adopts the following Articles:

Article 1

Arbitrators derive their authority and powers from the parties' agreement providing for arbitration. An arbitrator shall neither exceed his

ča ili državnih tijela na jednoj strani i stranih poduzeća na drugoj strani;

Budući da će iskaz cjelevitog sustava načela u pogledu uloge i obveza arbitra u takvim arbitražama pojasniti određena temeljna pitanja i doprinjeti pravnoj sigurnosti;

Budući da, iako postoje mnoga načela koja se općenito primjenjuju na međunarodne arbitraže, i ova Rezolucija skreće pažnju na neka druga načela koja imaju posebni značaj za arbitraže između država, državnih poduzeća ili državnih tijela s jedne strane i stranih poduzeća s druge strane;

Budući da dužnost svakog arbitražnog vijeća da postupa u skladu sa sporazumom iz kojeg crpi svoje ovlaštenje postavlja granice unutar kojig briga za izvršenje arbitražne odluke u mjerodavnom pravnom poretku može odgovarajuće utjecati na rezultat do kojeg se došlo; i

Primjećujući da ništa u ovoj Rezoluciji nije na uštrb odredaba koje se primjenjuju po međunarodnim ugovorima; i

Primjećujući da ova Rezolucija ima u vidu samo ovlaštenja i dužnosti arbitara u arbitražama između država, državnih poduzeća ili državnih tijela s jedne strane i stranih poduzeća s druge strane,

Usvaja ove članove:

Član 1.

Položaj i ovlaštenja arbitra provlaze iz arbitražnog sporazuma. Arbitar niti smije prekoračiti svoja ovlaštenja niti učiniti manje negoli

powers nor do less than is required to exercise his authority completely; and he shall exercise his functions impartially and independently.

Article 2

In no case shall an arbitrator violate principles of international public policy as to which a broad consensus has emerged in the international community.

Article 3

Unless the arbitration agreement provides otherwise, the following general principles apply:

(a) The arbitration agreement is separable from the legal relationship to which it refers;

(b) The tribunal determines the existence and extent of its jurisdiction and powers;

(c) A party's refusal to participate in the arbitration, whether by failing to appoint an arbitrator pursuant to the arbitration agreement, or through the withdrawal of an arbitrator, or by resorting to other obstructionist measures, neither suspends the proceedings nor prevents the rendition of a valid award;

(d) Should it become unduly difficult to carry on an arbitration at the agreed place, the tribunal is entitled, after consultation with the parties, to remove the arbitration to such place as it may decide;

(e) The obstructionist measures of an arbitrator, including a refusal to discharge his functions, shall not unreasonably delay the proceedings. Where the other arbitrators agree that the delay has become unreasonable, the appointing party or authority should act to replace the arbitrator responsible for the

se od njega traži kako bi u potpunosti ispunio svoju dužnost; i on će obavljati svoju funkciju nepristrano i neovisno.

Član 2.

Arbitar ne smije ni u kojem slučaju povrijediti načela međunarodnog javnog poretka o kojima se u međunarodnoj zajednici stvorila široko rasprostranjena suglasnost.

Član 3.

Ako sporazum o arbitraži drugačije ne predviđa, primjenjivat će se ova načela:

a) Arbitražni sporazum je odvojen od pravnog odnosa na koji se odnosi;

b) Arbitražni sud utvrđuje postojanje i opseg svoje nadležnosti i ovlaštenja;

c) Odbijanje neke od stranaka da sudjeluje u arbitraži, bilo tako što propusti imenovati arbitra u skladu s arbitražnim sporazumom, ili tako što povuče nekog arbitra, ili tako što se posluži nekim drugim mjerama za opstrukciju arbitražnog postupka, neće dovesti do prekida postupka niti će spriječiti donošenje pravovaljane arbitražne odluke;

d) Ako postane neuobičajeno teško voditi arbitražu u ugovorenom mjestu, arbitražni je sud ovlašten, nakon što se posavjetuje sa strankama, premjestiti arbitražu na ono mjesto za koje se odluci;

e) Opstrukcija postupka od strane nekog arbitra, uključujući i odbijanje da obavlja svoju funkciju, ne smije nerazborito odgovlačiti postupak. Ako se ostali arbitri slože da je odgovlačenje postalo nerazborito, stranka koja je imenovala arbitra odgovornog za odgovla-

delay. Should the aforesaid fail to act within a reasonable period of time, the other party to the arbitration is entitled to take the necessary steps to have the arbitrator replaced by a competent authority. In case of replacement, the arbitration proceedings need not be repeated if a majority of the tribunal rules that an adequate record of the proceedings has been maintained and that there are strong reasons why repetition is undesirable. Unless the parties agree to the contrary or the applicable rules provide otherwise, the arbitration shall proceed even though no replacement is made.

Article 4

Where the validity of the agreement to arbitrate is challenged, the tribunal shall resolve the issue by applying one or more of the following: the law chosen by the parties, the law indicated by the system of private international law stipulated by the parties, general principles of public or private international law, general principles of international arbitration, or the law that would be applied by the courts of the territory in which the tribunal has its seat. In making this selection, the tribunal shall be guided in every case by the principle **in favorem validitatis**.

Article 5

A State, a state enterprise, or a state entity cannot invoke incapacity to arbitrate in order to resist arbitration to which it has agreed.

Article 6

The parties have full autonomy to determine the procedural and sub-

čenje treba ga zamijeniti. Ako gore spomenuta stranka propusti tako postupiti u razboritom roku, druga arbitražna stranka je ovlaštena poduzeti neophodne mjere da bi arbitra zamjenio nadležni organ. U slučaju zamjene, nije potrebno ponavljati arbitražni postupak ako većina odluči da postoji odgovarajući zapisnik o vođenom postupku kao i da postoje jaki razlozi zbog kojih je ponavljanje nepoželjno. Arbitraža će nastaviti s postupkom čak i kad nije izvršena zamjena osim ako stranke drugačije ne ugovore ili ako mjerodavna pravila arbitraže drugačije ne predviđaju.

Član 4.

Ako nastane spor o valjanosti sporazuma o arbitraži, arbitražni će sud riješiti spor uz primjenu jednog ili više od ovih prava: prava koje su stranke izabrale, prava na koje ukazuje sustav pravila međunarodnog privatnog prava koji su stranke utanačile općih načela međunarodnog javnog ili privatnog prava, općih načela međunarodne arbitraže ili prava koje bi primijenili sudovi područja gdje se nalazi sjedište arbitražnog suda. Arbitražni će se sud prilikom izbora u svakom pojedinom slučaju rukovoditi načelom **in favorem validitatis**.

Član 5.

Neka država, državno poduzeće ili državno tijelo ne može se pozvati na svoju nesposobnost da sklopi arbitražni sporazum da bi odbrila sudjelovati u arbitraži na koju se obvezala sporazumom.

Član 6.

Stranke su potpuno slobodne odrediti procesnopravna i materijalno-

stantive rules and principles that are to apply in the arbitration. In particular, (1) a different source may be chosen for the rules and principles applicable to each issue that arises and (2) these rules and principles may be derived from different national legal systems as well as from non-national sources such as principles of international law, general principles of law, and the usages of international commerce.

To the extent that the parties have left such issues open, the tribunal shall supply the necessary rules and principles drawing on the sources indicated in Article 4.

Article 7

Agreement by a state enterprise to arbitrate does not in itself imply consent by the State to be a party to the arbitration.

Article 8

The requirement of exhaustion of local remedies as a condition of implementation of an obligation to arbitrate is not admissible unless the arbitration agreement provides otherwise.

Article 9

Denial of the tribunal's jurisdiction based on a State's sovereign status is not admissible in arbitrations between a State, a state enterprise, or a state entity, on the one hand, and a foreign enterprise, on the other.

pravna pravila i načela koja treba primjenjivati u arbitražnom postupku. Posebno (1) je dopušteno izabrati različita pravila i načela koja će se primjenjivati na svako pojedino pitanje koji nastane, i (2) ova pravila i načela mogu proizlaziti iz različitih nacionalnih pravnih sustava kao i iz nadnacionalnih pravnih izvora kao što su načela međunarodnog prava, opća načela prava i običaji međunarodne trgovine.

Arbitražni će sud primijeniti pravila i načela iz izvora označenih u članu 4. samo onda i u mjeri kad i koliko stranke to pitanje same izričito ne riješe.

Član 7.

Pristanak državnog poduzeća da se podvrgne arbitraži ne uključuje sam po sebi i pristanak države da postane strankom arbitraže.

Član 8.

Zahtjev prethodnog iscrpljenja unutrašnjih pravnih lijekova kao uvjet izvršenja obveze na arbitražu prihvatljiv je jedino ako tako predviđa arbitražni sporazum.

Član 9.

U arbitražama između država, državnih poduzeća ili državnih tijela s jedne strane i stranih poduzeća s druge strane nije dopušteno isticati prigovor nenađežnosti arbitraže zbog suvereniteta države.

Prevela:

Ljerka Mintas Hodak